

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 425.

105te Møde.

Tredagen den 21de Juni.

(Forts.)

Man fik ved derefter til Afstemning, som gav følgende Resultat:

ad § 3.

Nr. 6. Udvalgets Mindretals Forslag (Monrad):

Efter „3 Mil“ tilføies: „forfaavidt Afstanden fra Leverandørerne til deres Handelsplads ei er større. Er dette derimod Tilfældet, ydes Godtgjørelsen kun for den Veilængde, der er større end sidstnævnte Afstand“.

vedtoges med 40 mod 22 Stemmer.

Derved bortfaldt Forslagene under Nr. 5 og 7.

Discussionen gik derefter over til § 4 med det dertil hørende, af Udvalgets Fleertal under Nr. 8 stillede Endringsforslag.

Ordføreren: I det oprindelige Lovudkast, som det blev forelagt os af Regeringen, omhandlede ogsaa Erstatning for anden bevistlig Skade, og ved at sammenholde Lovudkastets § 4 og 5 med hinanden, blev det klart, at ogsaa den Skade, som omhandlede i Lovudkastets § 5, som nu er § 4 i det foreliggende Lovforslag, skulde være nøiagtigt bevist. Udvalget er nu i saa Henseende, med Opgivelse af sine tidligere Anskuelser, aldeles traadt i Lovudkastets Spor og har kun indskrænket sig at til bestemme, hvad der skal forstaaes ved nøiagtigt Bevist. Udvalget har i denne Henseende troet at ville finde Medhold og Understøttelse af de Herrer, som ved Sagens tidligere Behandling vare Udvalgets Modstandere, thi de fremhævede dengang udtrykkeligt: ja, lader os gjøre de strengeste Fordringer til Bevist, der ere vi med, vi fordrer et fuldstændigt Bevist for den lidte Skade, for at der ikke skal være Noget, som skal gjøre sig nogen Bindning paa Statens Bekostning (Hør!). Ud-

valget har saaledes opstillet strenge Fordringer til, hvad der kunde kaldes et nøiagtigt Bevist, — hvortil der nemlig udfordres to Ting: for det Første, at Skaden er tilføiet Bygning, Mark, Skov, Bohave eller deslige; og for det Andet at Skadens Størrelse skal være nøiagtigt bevist ved en under det Offentliges Tilsyn afholdt Taxation, eller paa lignende betryggende Maade. Der kan nemlig tænkes flere Tilfælde, hvor Bevistet maa ansees for at være ligesaa betryggende, som en under det Offentliges Tilsyn afholdt Taxation, saaledes f. Ex., naar Fienden har sendt en Afdeling ud paa Landet, som der har plyndret, medens Afdelingen dog har bragt det Plyndrede til Magazinet, hvor det formeligt er blevet vurderet og taxeret paa en betryggende Maade. Der ere flere andre lignende Tilfælde, som i dette Dieblik ikke kunne falde mig ind, men jeg veed, at der ere flere andre Tilfælde, hvor der kan tilvelebringes et ligesaa betryggende Bevist; Taxationsmændene og i det Hele taget Erstatningscommissionerne ville have at afgjøre, i hvilket Tilfælde Bevistet skal ansees for fuldstændigt nøiagtigt; i de andre Tilfælde, som ikke kunne gaae under denne Paragraph, vil der blive Spørgsmaal om Erstatning efter Bestemmelserne i den følgende Paragraph, som jeg imidlertid her ikke skal omtale.

Stoffeth: Jeg har atter i dette Punkt seet mig nødsaget til at være af forskjellig Mening med de øvrige Medlemmer af Udvalget. Naar vi tage Loven, saaledes som den er vedtaget ved den 2den Behandling, staaer der i § 4: „ogfsaa anden bevistlig Skade, som ved Fiendens Overlast er tilføiet Beboerne i de besatte Egne, det være sig paa Bygning, Mark, Skov, Bohave eller deslige, skal erstattes“ og i § 5 staaer der: „hvis Lovformeligt Bevist ei kan tilvelebringes, afgjøre Erstatningscomiteerne ved Skøn, om Tab har fundet Sted og i hvilket Omfang.“ Nu er